

[Rager.]

ende, er det muligt, saaledes som det staar, at læse det paa den Maade, han læser det; men der staar dog, at det henstilles at overveje en fuldstændig Afvikling af denne Bevilling, og naar den skal afvikles fuldstændigt, kan den dog formentlig ikke menes dækket paa anden Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Ja, jeg tror, man har Lov til at sige, at hvis de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Rager nu fremsatte, skulde dække, hvad der egentlig har været ment med det, der er skrevet, saa har man i Spareudvalget været højst uheldig. Ogsaa paa dette Punkt viser det sig altsaa, at Spareudvalget for tidligt har afgivet sin Betænkning. Jeg tror, at ethvert almindeligt Menneske, som læser dette, vil faa ud deraf, hvad der ogsaa vil være ganske forståeligt, at Radioen selvfølgelig har betydelige Kulturogaver netop paa Omraader, som har Forbindelse med det, som Radiofonien i saa høj Grad beskæftiger sig med, og som giver den den Yndest i Befolkningen, den har gennem Udsendelse af Musik og meget andet.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Olufson): Det forekommer mig ikke, at man med noget synderligt Udbytte kan drøfte Spareudvalgets Betænkning, da den ikke engang er blevet forelagt i Enkeltheder for Partierne. Ja, det ærede Medlem Hr. Korsgaard „staar med den i Haanden“, men det er i hvert Fald privat Ejendom, som han ingen Ret har til. Det vilde forekomme mig mere naturligt, om man tog en Drøftelse op i Partierne om de Forslag, der er kommet frem, og tog sin Stilling dertil og saa paa Grundlag deraf arbejdede videre.

Jørgen Jørgensen: Til Spørgsmaalet om Det kongelige Teater vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger. Da jeg i Fjor gik med til at opretholde Bevillingen til Det kongelige Teater, og da det samtidig blev besluttet, at en Kommission skulde skaffe Teatrets Forhold oplyst til Bunds, gik jeg ud fra som en given Ting, at denne Kommission kunde ende sit Arbejde saa tidligt, at Rigsdagen kunde faa en rimelig Tid til at tage Stilling til en endelig Ordning af Forholdet mellem

Staten og Teatret. Kommissionen er imidlertid først blevet færdig nu, faa Dage før 1. April, hvad jeg meget beklager, fordi Rigsdagen altsaa nu igen stilles over for at maatte træffe en midlertidig Ordning. Rigsdagen kan efter min Mening ikke, naar den i Fjor er gaaet med til at nedsætte en Kommission, inden denne Kommission har endt sit Arbejde, træffe en Beslutning, der vil medføre, at vi faa Maaneder ind i det nye Finansaar tvinges til at træffe en Afgørelse, fordi de Penge, der er bevilget, er opbrugt, og dette vil blive Resultatet, hvis Venstres Ændringsforslag gennemføres. Enhver ved, at med en Bevilling paa 250 000 Kr. for det kommende Aar kan Teatrets Drift ikke føres igennem. Naar Venstre foreslaar at bevilge 250 000 Kr., kunde jeg have Lyst til at spørge: Hvad er Meningen med dette Forslag? Er det Meningen, at man vil opretholde Teatrets Drift i det kommende Aar med et Tilskud fra Staten paa 250 000 Kr.? Netop det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vilde jo straks erklære, at det slaar ikke tilnærmelsesvis til. Det ærede Medlem sagde i Gaar: Naar man vedtager Bevillingen paa Finansloven paa 750 000 Kr., maa man regne med, at der vil følge mere efter, for Udgiften kommer op paa 1 100—1 200 Tusinde. Jeg spørger det ærede Medlem: Naar man begynder med 250 000 Kr., hvor meget vil der saa følge efter i Løbet af det kommende Aar? Hvad er Meningen med Venstres Forslag? Er det Meningen, at man vil engagere ved Teatret, at man vil forpligte sig et Aar over for de Folk, der er beskæftiget ved Teatret? Og tror Venstre saa, at man kan føre det igennem med et Tilskud fra Staten paa 250 000 Kr.? Eller er det Meningen, at man nu vil etablere en Ordning, der tvinger Rigsdagen til maaske om 2 Maaneder at træffe en Beslutning i Huj og Hast?

Naar det ærede Medlem mener at kunne hente de Penge, der er Brug for ud over de 250 000 Kr., fra Statsradiofonien, tror jeg, han regner forkert. Jeg ved i hvert Fald, at der i mit Parti er Medlemmer, der ikke under nogen Form vil være med til, at Radiofoniens Penge anvendes som Tilskud til Teatret, saa hvis det ærede Medlem regner med, at han kan skaffe de nødvendige Penge, altsaa fra de 250 000 Kr. op til de 1 200 000 Kr., fra Radiofonien, vil han sikkert i høj Grad blive skuffet. At Driften af Teatret skal være billigst mulig, er alle jo enige om, men det kan heller ikke benægtes, at Statens Udgifter er gaaet meget betydeligt ned, og jeg maa sige, at Venstres voldsomme Spareinitiativ vilde have afsat ganske anderledes reelle Resultater, hvis det var fremkommet